

4) името на оногова, комуто трѣбва да се достави стоката ;
5) мѣстоназначението на стоката ;
6) правилата, които се отнасятъ до такситѣ по прѣвозванието ;

7) онѣзи особни условия, които сж турили странитѣ за извѣстни точки, а особено за направлението на пѣтя, за пристигванието на стоката или за бавността въ това отношение ;

8) мѣстото и врѣмето на издаванието товарителницата.

Чл. 387. Прѣдавачтъ е длъженъ да прѣдаде на прѣвозвача необходимитѣ митнически и др. документи. Той е отговоренъ за тѣхната редовностъ и за тѣхното съдържание.

Чл. 388. Въ отсѣтствие на опрѣдѣлено условие или на мѣстенъ обичай, прѣвозванието трѣбва да се започне въ срокъ, съразмѣренъ съ обстоятелствата.

Ако започванието на прѣвозванието или продължението му приврѣменно се прѣкъснува по причина на природна случка или друга случайностъ, прѣдавачтъ не е длъженъ да чака исчезванието на прѣпятствието, а може да се откаже отъ договора ; обаче, въ такъвъ случай е длъженъ да заплати на прѣвозвача приготвителнитѣ и товарителнитѣ разноси, както и оная частъ отъ възнаграждението, която съотвѣтствува на направения пѣтъ. Отъ плащанието на тѣзи сумми се освобождава прѣдавачтъ, ако върху прѣвозвача тѣжи вина.

Ако относително платимата сумма нѣма съглашение между странитѣ, то, въ отсѣтствие на мѣстенъ обичай, тази сумма се опрѣдѣля отъ сѣдилището.

Чл. 389. Прѣвозвачтъ е отговоренъ за всѣка щета отъ изгубване или поврѣждане, причинена въ стоката отъ